

Op een dag, in een donker hoekje van een oude schuur, werden vier kleine katjes geboren.

Moeder Poes dacht bij zichzelf: ik ben benieuwd wat voor poezen dit zullen worden als ze straks groot zijn. Trots likte ze de vier kleintjes. Ze waren zo schattig. Hun oogjes zaten nog dicht. Ze miauwden heel zachtjes en gingen nog eens lekker dicht tegen hun warme moeder aanliggen.

Een paar dagen later openden de katjes hun ogen. Elke dag werden ze groter en sterker.

‘En ondeugender,’ zei Moeder Poes, terwijl ze haar bewegende staart besprongen.

‘Kinderen,’ zei ze op een dag, ‘het is tijd om te kiezen wat voor kat jullie gaan worden.’

‘Vertel, vertel!’ miauwden de katjes, ‘wat voor katten zijn er?’

Moeder Poes ging rechtop zitten, sloot haar groene ogen en begon te vertellen.

‘Er zijn straatkatten. Een straatkat is lang en lenig. Hij sluipt als een schaduw, slaapt waar hij kan en eet wat hij vindt. Een vrije kat is het. Hij maakt zich geen zorgen over manieren, hij wast zijn pootjes amper en zijn nagels worden niet geknipt. Hij doet wat hij wil en niemand vertelt hem wat.’

‘Jullie oom Tom is een straatkat. Hij heeft heel veel vrienden en ze maken ’s nachts muziek bij het maanlicht.

Zijn vijanden zijn zwerfhonden, auto’s en koude regen. Het is een wilde, slimme kat, de straatkat...’

‘Dat is het leven voor mij,’ zei Bas, de grootste kat van de vier. En weg was hij. Bas werd een straatkat, net als zijn oom Tom.

